

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123350781
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123350781.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej (sudkyňa – spravodajkyňa) a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený spoločnosťou Advokáti Müller & Dikoš, s.r.o. so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, proti žalovanému: Kooperatíva poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 990,- eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/66/2023-70 zo dňa 8. 11. 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 990,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 990,- eur od 9. 11. 2022 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok I.). Zároveň týmto rozsudkom priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie ustálil, že ide o nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako zákon o PZP) uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu prešiel postúpením pohľadávky v zmysle zmluvy zo dňa 13. 10. 2022. Zodpovednosť za škodu treba v danej veci kvalifikovať na základe § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré nevyžaduje porušenie právnej povinnosti ani zavinenie. K rozsahu náhrady škody, ktorú si mohol v spore žalobca uplatňovať, odkázal na znenie § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. Za skutočnú škodu potom treba považovať aj náklady na požičanie veci, ktorá má nahradiť vec poškodenú v dôsledku škodovej udalosti. Zaplatením požičovného sa totiž zmenšil majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užívaním vlastného vozidla.

3. Pokiaľ žalovaný namietal dôvodnosť časového trvania nájmu náhradného vozidla, okresný súd argumentoval, že z predložených listinných dôkazov vyplýva celková doba nájmu v rozsahu 25 dní, tiež z čestného prehlásenia poškodeného je zrejmé, že jeho vlastné vozidlo používané na podnikateľské účely bolo v autoservise z dôvodu poistnej udalosti. Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu bolo, že poškodený nemal reálnu možnosť užívať svoje motorové vozidlo počas doby opravy poškodeného vozidla, z ktorého dôvodu ho nemožno zaťažovať

ďalšími požiadavkami na rýchlosť opravy, hľadania iných alternatív dopravy, krátením nájomného za prenajaté náhradné vozidlo a podobne. Je totiž potrebné prihliadnúť na to, že už samotné poškodenie motorového vozidla pri poisťnej udalosti je pre poškodeného záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom.

4. Ďalej v tejto spojitosti súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný neargumentoval, na základe čoho dospel k neprímeranosti dĺžky doby nájmu, iba poukázal, že po obhliadke a zdokumentovaní rozsahu poškodenia bolo možné s vozidlom opustiť servis a dostaviť sa až tesne pred samotnou opravou po dodaní náhradných dielov a nebolo potrebné, aby vozidlo zostávalo v servise. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by mal poškodený možnosť dobu opravy ovplyvniť (hoci preukázal, že sa o opravu zaujímal), a preto sa nemôže jednať o okolnosť, ktorá by prípadne vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla.

5. Ak žalovaný tvrdil, že nevyhnutnou dobou na opravu poškodeného vozidla boli 3 dni, potom bolo jeho dôkaznou povinnosťou spoľahlivo svoje tvrdenia preukázať, čo však neučinil. Poškodený prenájmom náhradného vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poisťnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý nastal v dôsledku poisťnej udalosti, teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Žalobca v spore preukázal ujmu vo výške 1 150,- eur spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil náklady na nájom náhradného vozidla počas doby opravy vlastného vozidla v čase od 19. 9. 2022 do 13. 9. 2022 (správne 13.10.2022 – pozn. kraj. súdu), t. j. počas 25 dní, čím sa zmenšil existujúci majetkový stav poškodeného. Uplatňovaná náhrada škody vo výške 990,- eur spočíva v rozdieli sumy za prenájom náhradného motorového vozidla a z poskytnutého poisťného plnenia žalovaného. Okresný súd zároveň vyhovel žalobe v časti uplatneného nároku na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal zmeny tohto rozhodnutia, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

7. Namietal, že prenájom náhradného vozidla v rozsahu 25 dní je neúmerný a nevhodný. Uviedol, že na poškodenom vozidle sa po celú dobu prenájmu nevykonávala oprava, pričom sa jednalo o vozidlo poškodené tak, že jeho prevádzka na pozemných komunikáciách nebola vylúčená (po poškodení bolo s vozidlom najazdených 150 km). Žalovaný vyslovil názor, že vozidlo malo po obhliadke opustiť servis a malo sa dostaviť až po dodaní náhradných dielov, ktoré však podľa vyjadrenia technika aj tak prišli poškodené. Napriek reklamáciám servisu nové diely dodané neboli a servis musel pristúpiť aj tak k oprave.

8. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení rozsudku uvádzal, že žalovaný určil primeranú dobu nájmu motorového vozidla svojvoľne, k tomu odvolateľ uviedol, že pri stanovení rozsahu opravy vychádzal zo systému AUDATEX. Samotný servis stanovil rozsahu prác na 1 hodinu a 9 minút. Vzhľadom na skutočnosť, že oprava sa vykonávala v autorizovanom servise pre vozidlá značky Fiat, žalovaný s ohľadom na rozsah poškodenia, rozsah prác a potreby objednania náhradných dielov stanovil oprávnený prenájom na 3 dni.

9. Zároveň žalovaný uviedol, že servis, ktorý opravu realizoval, je aj samoobhliadacím servisom, to znamená, že obhliadku aj zápis z obhliadky si robí vo vlastnej réžii a následne zasiela žalovanému. Neprimeranú dĺžku prenájmu žalovaný vysvetlil aj jednotlivými časovými súvislosťami. Dňa 19. 9. 2022 sa vykonala prvotná obhliadka, kde sa uviedlo, že po odstrojení sa urobí kontrola. V tento deň začal aj prenájom náhradného vozidla. Dňa 7. 10. 2022 po odstrojení vozidla sa uskutočnila kontrola a doobhliadka. Dňa 12. 10. 2022 bola ukončená oprava vozidla a vystavená faktúra za opravu. Dňa 13. 10. 2022 bol skončený prenájom náhradného vozidla. Žalovaný vyslovil názor, že po dobu od 19. 9. 2022 do 6. 10. 2022 (zrejme je myslené 2022, pozn. krajského súdu), t. j. v trvaní 18 dní, bol prenájom náhradného vozidla neúčelný a bolo možné používať vlastné vozidlo. Rovnako nebol účelný prenájom dňa 13. 10. 2022, kedy už vozidlo bolo dňa 12. 10. 2022 opravené a bola vystavená faktúra za opravu.

10. Odvolateľ mal za to, že v danom prípade dochádza pri stanovení výšky prenájmu k nekalým obchodným praktikám, ktoré nemôžu požívať právnu ochranu. Na podporu tohto názoru žalovaný odkázal na rozhodovaciu činnosť českého ústavného súdu. Konanie žalobcu totiž možno hodnotiť minimálne ako snahu zneužiť systém povinného zmluvného poistenia s cieľom neoprávnené sa obohatiť na úkor žalovaného, ak už nie priamo ako snahu parazitovať na systéme povinného zmluvného poistenia. Takéto konanie žalobcu ako lovca dopravných nehôd nie je možné hodnotiť ako výkon podnikateľskej činnosti, ktorý by bol v súlade so zásadou poctivého obchodného styku (§ 265 Obchodného zákonníka). Zdôraznil, že systém povinného zmluvného poistenia má slúžiť na

spravodlivé odškodnenie osôb poškodených pri dopravných nehodách a nemá byť akousi „dojnu kravou“ s cieľom, aby sa na ňom určité podnikateľské subjekty obohacovali na úkor poisťovní, ale aj samotných poškodených. Vzhľadom na skutočnosť, že poisťovne sú v zmysle zákona č. 39/2015 Z. z. o poisťovníctve povinné vytvárať technické rezervy na krytie svojich budúcich záväzkov voči poistníkom, poisteným i poškodeným, každé umelé (nepreukázané) navyšovanie nárokov na poistné plnenie, resp. náhradu škody sa nevyhnutne zohľadní v predpise poistného pre všetkých užívateľov povinného zmluvného poistenia.

11. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Rozhodnutie považoval za vecne správne, podľa jeho názoru sa okresný súd dôsledne vysporiadal s predmetom sporu, čo vyjadril v odôvodnení rozsudku. Zdôraznil, že pokiaľ by klient žalovaného nezavinil dopravnú nehodu, nedošlo by ku škode na vozidle, nutnosti opravy v servise, ktorého podmienky bol poškodený povinný akceptovať a v konečnom dôsledku by nebol nutný prenájom náhradného vozidla po dobu, po ktorú bol poškodený vylúčený z užívania predmetu svojho vlastníctva.

12. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je preto potrebné vychádzať z premisy, že samotné vykonanie opravy nebolo v nijakom prípade rozhodnutím poškodeného, ale výsledkom škodovej udalosti zavinenej práve klientom žalovaného. Zo strany poškodeného pritom nešlo o svojvoľný výber autoservisu, ale autoservisu, ktorý je zmluvným servisom žalovaného a zároveň autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Pokiaľ žalovaný poukázal v odvolaní na to, že má ísť o tzv. samoobhliadací servis, uvedenú skutočnosť považoval žalobca za bezpredmetnú vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku.

13. Žalobca poukázal na to, že faktúru za opravu vozidla žalovaný bez akýchkoľvek okolkov, či námietok, v celom rozsahu uhradil. Je preto objektívne akceptovateľné a účelné trvanie nájmu náhradného vozidla po celý čas opravy poškodeného vozidla, kedy sa toto preukázateľne nachádzalo v autoservise a táto skutočnosť nemôže byť na úkor poškodeného. Neexistuje žiadna norma alebo predpis, ktorý by určoval, ako dlho má byť oprava vykonávaná. Existuje iba výrobcami daná tarifikácia pracovných úkonov v normohodinách, t. j. kvantifikátoroch, prostredníctvom ktorých sú definované pracovné úkony. Súčasne však na celkovú dĺžku trvania opravy majú vplyv ďalšie faktory, ako napr. vyťaženosť servisu, dostupnosť pracovnej sily, dostupnosť a dodanie náhradných dielov, technologické vybavenie servisu a podobne. Z vyjadrenia prijímacieho technika autoservisu vyplýva, že servis nebol nečinný a za účelom opravy okamžite objednal potrebný náhradný diel. O problémoch s jeho dodaním a výmenou však nemohol a nemal ako vopred vedieť, z ktorého dôvodu nemohol ani vopred odhadnúť dobu a rýchlosť vykonania opravy.

14. Žalobca sa domnieval, že autoservis nemá nijakú zákonnú povinnosť vykonať opravu v primeranom čase, resp. z ničoho nevyplýva, aká doba je primeraná na vykonanie opravy a ktorú je už nutné vyhodnotiť ako neprimerane dlhú. Žalovaný si podľa názoru žalobcu svojvoľne určil ako primeranú dobu opravy práve tri dni. V danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť žalovaného pri refundácii nákladov hradených z povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; následne je na ňom, aby si podľa vlastného uváženia uplatnil údajný sporný nárok u opravcu poškodeného vozidla.

15. Žalobca zdôraznil, že poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov za požičanie náhradného motorového vozidla a nie je možné pričítať faktickú dĺžku trvania opravy vozidla na jeho úkor. Žalobca poukázal aj na to, že až poskytnutím peňažného plnenia poškodenému, resp. autoservisu treba považovať škodu za reparovanú. Samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla totiž poškodený nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájom náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok.

16. Žalobca tiež upozornil, že poškodený prenájom náhradného vozidla ukončil a toto vrátil už dňa 13. 10. 2022, hoci v tom čase ešte nemal k dispozícii opravené vozidlo. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla dal do pozornosti názor Ústavného súdu SR vyslovený v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022-34.

17. Napokon žalobca odmietol argumentáciu žalovaného, že by akýmkoľvek spôsobom parazitoval na povinnom zmluvnom poistení. Je podnikateľským subjektom, ktorý svojim klientom ponúka komplexné služby, podniká v súlade so zákonnými ustanoveniami a tiež pomáha poškodeným zmierniť stav, ktorý im bol vnútený dopravnou nehodou.

18. Žalovaný v písomnom stanovisku k vyjadreniu žalobcu zdôraznil, že každý posudzovaný prípad je nutné skúmať individuálne, s dôrazom na jeho špecifiká a okolnosti vzniku a následne po získaní všetkých relevantných skutočností tieto objektívne posúdiť. Žalobca sa vo svojom vyjadrení vôbec nevyjadril k výhrade žalovaného prezentovanej už v odpore a následne aj v odvolaní, že poškodené motorové vozidlo bolo pojazdné, jeho použitie na pozemných komunikáciách nebolo vylúčené, čo deklaroval aj zo strany žalovaného predložený dotazník poškodeného, ktorý uviedol, že s vozidlom najazdil aj po poškodení približne 150 km. Preto vyslovil názor, že prenájom náhradného vozidla od 19. 9. 2022 (prvotná obhliadka v servise) do 6. 10. 2023 (príjazd do servisu za účelom odstrojenia a začatia opravy) v trvaní 18 dní bol neúčelný. Z pohľadu žalovaného nie je možné nárok na náhradné vozidlo v období, keď poškodené motorové vozidlo je funkčné a pojazdné a nevykonáva sa na ňom žiadna oprava, zahrnúť pod skutočnú škodu.

19. Na podporu svojho názoru odkázal na znenie § 5 ods. 1 písm. h) zákona č. 381/2001 Z. z. Zdôraznil, že medzi škodou a škodovou udalosťou musí existovať príčinná súvislosť. V danom prípade táto absentuje, keďže škoda (náklady na prenájom náhradného vozidla) žalobcovi, resp. poškodenému vznikla v dôsledku skutočností, ktoré nastali náhodne a nezávisle od škodovej udalosti. Riziko, že k týmto skutočnostiam v súvislosti s odstraňovaním poškodenia vozidla dôjde, znáša žalobca, ktorý nesie zodpovednosť za výber autoservisu. Poškodený nebol odkázaný na použitie náhradného vozidla preto, že jeho poškodené vozidlo nebolo spôsobilé na užívanie a ani preto, že bola vykonávaná oprava, ale preto, že sa odložila jeho oprava, pokiaľ nebude vozidlo odstrojené a pokiaľ nebude dodaný náhradný diel (bližšie rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/131/2019).

20. V poslednom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného žalobca zotrval na svojej skoršej argumentácii. Tvrdenie žalovaného, že po obhliadke a zdokumentovaní rozsahu poškodenia bolo možné s vozidlom opustiť servis a dostaviť sa až tesne pred samotnou opravou po dodaní náhradných dielov, je formalistické, účelové, ale tiež absurdné a nelogické. Poukázal na to, že poškodený si splnil všetky povinnosti a urobil všetko preto, aby oprava vozidla prebehla riadne a okamžite, pričom postupoval podľa pokynov a inštrukcií autorizovaného servisu. Poškodený nemohol nijako opravu vozidla urýchliť, okrem toho v čase odovzdania vozidla do servisu nebolo možné predvídať konkrétne okolnosti opravy. Z vyjadrenia technika autoservisu je zrejmé, že pri oprave vozidla sa v danom prípade vyskytli špecifické problémy, a to reklamácia jedného náhradného dielu z dôvodu jeho poškodenia a oprava iného dielu namiesto plánovanej výmeny z dôvodu jeho nedostupnosti u importéra. Všetky uvedené skutočnosti sa podpísali pod konečnú dobu opravy a zotrvania vozidla v autoservise, no v čase odovzdania poškodeného vozidla do opravy nebolo možné tieto zohľadniť, z ktorého dôvodu sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalovaného.

21. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Účelom zákona o PZP je poskytnutie právnej ochrany poškodenému vo vzťahu k škodovým následkom zapríčineným motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného pritom zákon zabezpečuje tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu. Cieľom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie ujmy poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to najmä vo sfére materiálnej. Koncepcia povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je teda postavená tak, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu.

23. V kontexte uvedeného je potrebné vnímať aj zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodenému v čase, kedy z dôvodu škodovej udalosti nemôže užívať vlastné vozidlo. Aplikovateľnými sú preto postuláty formulované Ústavným súdom SR v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023, v zmysle ktorých „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo.“, resp. „účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy

havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.

24. Žalovaný v odvolaní namietal, že trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné, pretože poškodené motorové vozidlo bolo pojazdné, preto nebol dôvod držať ho v autoservise po dobu až 25 dní. K uvedenému žalobca v štádiu pred súdom prvej inštancie argumentoval, že poškodený nechal vozidlo opraviť v autoservise, ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Tieto argumenty žalovaný nepoprel, na základe čoho ich možno považovať za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

25. Potom sú ale/už všetky „výčitky“ žalovaného smerované k otázke trvania opravy skôr zodpovednosťou servisu, resp. jeho spôsobu vykonávania činnosti a napokon/preto sprostredkované i zodpovednosťou samotného žalovaného a to s osobitným dôrazom na spomenutý/nepopretý zmluvný vzťah existujúci (práve) medzi žalovaným a autoservisom. Žalovaný nijako nevysvetlil, ako prakticky mohol poškodený prispieť k skráteniu opravy vozidla. Vo všeobecnosti je poškodený po dopravnej nehode ponechaný „napospas“ žalovanému a jeho partnerovi – autorizovanému servisu, ktoré nesú hlavnú ťarchu preskúmania stavu vozidla a jeho opravy. Podľa argumentov žalovaného sa mal poškodený pravdepodobne domáhať vydania vozidla a čakať na ďalšie kroky servisu. Z pohľadu odvolacieho súdu išlo ale o organizáciu práce autoservisu, ktorého efektívnosť nemôže byť ponechaná na „kontrolu“ poškodeného. Žalovaný sa teda takýmto spôsobom pokúša nenáležite zbaviť jeho vlastnej zodpovednosti za efektívne a rýchle vybavovanie poistných udalostí.

26. Možno na tomto mieste dodať, že zistené špecifiká (tohto konkrétneho) procesu opravy vozidla (reklamácia náhradného dielu z dôvodu jeho poškodenia, oprava iného dielu namiesto plánovanej výmeny z dôvodu jeho nedostupnosti u importéra) pritom bez ďalšieho neumožňujú úvahu o akomsi svojvoľnom/účelovom „excese“ z „štandardnej“ dĺžky trvania opravy vozidla.

27. Pokiaľ žalovaný poukazoval na výpočet oprávnenej doby trvania opravy vykonanej systémom AUDATEX, odvolací súd poznamenáva, že použitie akéhokoľvek súkromného softvéru nie je pre súd v konkrétnom prípade záväzná a nemôže nahradiť posúdenie veci v celej jej komplexnosti. Daný systém totiž nenahrádza nezávislý prieskum znalca, tobôž nie analýzu veci sudcom.

28. K námietke žalovaného, že vozidlo bolo opravené dňa 12. 10. 2022, a preto bol nájom náhradného vozidla dňa 13. 10. 2022 neúčelný, je potrebné uviesť, že toto tvrdenie nebolo produkované v štádiu pred súdom prvej inštancie, ide teda o novotu, ktorá v odvolacom konaní nie je prípustná (§ 366 CSP a contrario). O novotu ide aj v prípade argumentácie žalovaného o údajnom parazitovaní žalobcu na systéme povinného zmluvného poistenia.

29. Krajský súd na základe uvedeného potvrdil napadnutý rozsudok vrátane závislého výroku o trovách, voči ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z úspechu žalobcu v odvolacom konaní. O výške týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník súdu prvej inštancie.

31. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.